

AH YA-RA-MAZ YAV-RU CEY-LÂN SA-NA GÖ-NÜL
VER-Dİ-ĞİM AN O DEM-DİR-Kİ ŞÜ-HU NÂ-ZAN
GÖZ U-CUY-LA BA-NA BAK-DİN Sİ-HİR Gİ-Bİ
CA-NA AK-DİN AH O DEM BU DEM Bİ-KA-RÂ-RİM
HAS-RE-TİN-LE ZÂ-RÜ-ZÂ-RİM DİL-HA-RÂ-BİM
TÂ-RÜ-MÂ-RİM Nİ-ÇİN BA-NA ÖY-LE BAK-DİN
YAV-RU CEY-LÂN BE-Nİ YAK-DİN
Tandoğan

AH YARAMAZ YAVRU CEYLÂN
SANA GÖNÜL VERDİĞİM AN
O DEMDİR Kİ ŞÜH U NÂZAN

O DEM, BU DEM Bİ-KARÂRIM
HASRETİNLE ZÂR Ü ZÂRİM
DİL-HARÂBİM, TÂRÜMÂRİM

GÖZ UCUYLA BANA BAKTIN
SİHİR GİBİ CANA AKTIN.

NİÇİN BANA ÖYLE BAKTIN
YAVRU CEYLÂN BENİ YAKTIN.

Vezni : B'li hece (4+4)

Şüh u nâzan : Kayıtsız ve nazlı
Bî-karâr : Kararsız
Zâr ü zâr : Feryâd edip inlemek
Dil-harâb : Gönüü yıkık
Târümâr : Darma dağınık